

החל מהחולת על כל העולם

ברנדה מטורפת עליו

רפי שאולי וברנדה ואקארן
אוהבת באמת

עשיתי זאת... אני ממשיכה לומר לעצמי שאין הרבה עתיד בזה, אבל בכל פעם שאני מחליטה לנתק את היחסים בינינו בטוב הוא מצלצל אלי, ואני נזכרת שאני באמת אוהבת את הגבר הזה!
"שאוּלֵי לא יעזוב את ישראל לעולם."
משוכנעת ברנדה. "כל חייו הם שם. הוא רוצה לבנות את המדינה, והוא רוצה ש' אחיה שם לצידו. אבל אני אני יכולה לוותר על עבודתי ועל חיי, בדיוק כמוהו."

היא פגשה במסיבה בתל-אביב, והוא מתר אר עליידה בכתבה כ"בעל מיסעדות ו' דיסקוטקים שהוא אחד מנעריה-השעשועים של חייה-הלילה של תל-אביב."
ברנדה מספרת כי את שמונה הימים שבילתה בישראל, בילתה בחברת רפי, "בשיוף על החוף, בסיוור במקומות מעניינים ובריבודים בדיסקוטקים שלו. זה היה חלום. יכולתי לעצור את עצמי כאשר הבחנתי במשיכה ההדדית בינינו, אבל לא

יש לי חששות בשביל ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'יצ'") קהן. הכיסא שלו בסכנה. בבחירות הקרובות למועצת עיריית תל-אביב עומד להיות לו מתחרה רציני מאד על כס ראש-העיר. והאיש הזה, תחזיקו את עצמכם טוב, אינו אלא איש-העסקים רפי שאולי.

ואת הבשורה המשמחת הזאת, על תוכני גותיו של רפי שאולי לרוץ לראשות עיריית תל-אביב, היינו צריכים לשמוע דווקא מפי כוכבת-הקולנוע האמריקאית ברנדה ואקארן, שמאו ביקורה בארץ לפני כמה חודשים, ורומן-הבוק שהיה לה כאן עם רפי שאולי, היא עוד לא נרגעה. עובדה, שבועות-הרכילות הניו-יורקי חצות (מידיניט), פירסם בגיליונו האחרון, מה' 29 במארס, וידיו אישי נוגע-ללב של ברנדה, שרפי שאולי הוא הדמות הפעילה בה ביותר.

"ברנדה ואקארן מטורפת על ישראלי עשיר, מכריזה כותרת-הווידי, ומה שיש מתחת לכותרת, מרחיק-לכת עוד יותר. "רק מטורפת מרשה לעצמה להתאהב בגבר המרוחק ממנה עשרת אלפים מילין, ואני היא המטורפת הזאת." הצהירה ברנדה באוזני כתב השבועון. "אינני יודעת מילה אחת עיברית, כך שאיני חושבת שאוכל להצליח שם כשחקנית." בינתיים נמשך, לדבריה, הרומן בינה לבין רפי שאולי, בשיחות-טלפון טראנס-אטלנטיות, ורפי מתכוון לבקר אצלה בקיץ הקרוב, אם לא יהיה עסוק בראשות עיריית תל-אביב, כמובן.

ברנדה, ידידית מי שלא מרבה לבקר בקולנוע, היא כוכבת-הקולנוע האמריקאית שהתגלתה בסרט קאווי של חצות, ושהרט האחרון שלה הוא נמל-תעופה '77, בו היא מככבת לצידו של ג'ק למון. ברנדה בת ה-37, סיימה רק באחרונה את הרומן בן חמש השנים שלה עם השחקן-מפיק מייק דאגלאס, שהחל אחרי שקודם-לכן היא התגרשה מהמפיק הניו-יורקי מרטין פריד. את רפי שאולי

מה שרוצה - הוא שקורה

פתאום קם אדם בבוקר, וכל מה שהוא רוצה נהיה לו. כזה מול יש לומר שלמה ארצי, שכל מה שהוא רוצה הולך לו בחיים.

רצה להיות זמר - נהייה זמר. כשהת בגר, כמו כל יהודי טוב, רצה להתחתן עם בת של קבלן, ואז הוא התחתן עם מילכה, וכאילו לא די בזה, אז ביוסי התחננה הוא גם זכה במקום הראשון ב' פסטיבל-הזמר, וגם את זה כמובן הוא רצה מאד.

רצה להיות זמרי-השנה, והחזיק בתואר הזה כמה שנים רצופות. רצה תוכנית-יחיד בטלוויזיה - קיבל. רצה לנסוע ל' ארוויזיון - נסע ולא זכה, אבל אל תשכחו שארוויזיון זה לא רק תחרות שירים, זה גם פוליטיקה.

הוא יכול להרשות לעצמו לנסוע במכונית מפוארת, אבל הוא נוסע באופנוע כי אופנוע זה יותר צעיר, וחוק מזה ככה הוא גם יותר חשוף למעריצות, שיכולות לגעת בו כשהוא עוצר ברמזורים.

כשחשב על פוליטיקה, רצה שהאבא שלו, עורך-הדין יצחק ארצי, יהיה ראש העיר, אומנם ראש-העיר הוא לא נהיה, אבל כש'צ' איננו, הוא ממלא את מקומו. רצה שאחותו הקטנה נאורה תתחתן

שלמה ארצי
לא מקורי

עם האמרגן שלו. נועם סמו, חיתן אותה, והכל נשאר במשפחה. כשרצה שתיוולד לו בת, אז בלי הפי תעות נולדה לו בתו התמודה שרירי. ועכשיו אחרי שהבת גדלה, הוא רצה גם בן, לאיזון המישפחה. ומה אתם חושבים נולד לו במזל טוב? בן, אלא מה? ואחרי שגם הבקשה האחרונה שלו נת מלאה ונולד לו בן, הוא החליט לקרוא לו בשם בן. אני מסכימה איתכם שזה כבר לא-כליך מקורי, אבל מי מחפש מקוריות אצל שלמה ארצי?

הכּוּשִׁים והמוּנּוּסִים

העיר מדברת על זה. בסוף זה הגיע גם אלייך?

או מה שהגיע אלי הוא דבר כזה. יום אחד מצלצים אל המנוסים ממישרד-החץ. לארץ הגיע צמד עיתונאים מג'מאייקה, והיה צורך לארח אותם. נזכרו שם ב' מישרד-החצונו שדידי חזר לא מזמן מסיוור בג'מאייקה, והחליטו שאין טוב ממנו לארח את העיתונאים שהגיעו משם.

וזה גם מה שקרה. המנוסים אירחו את האורחים מג'מאייקה לארוחת-ערב, ואחרי כך יצאו עימם להציג בפניהם את פילאי יפו העתיקה. בדרך הם התבלבלו קצת בין הסימטאות, כך שאלה שראו, ראו את ידיה והארוחת לחוד, ואת צילה והאורה לחוד.

מצטערת אם קילקלת לכם את האשליה שהולך להיות כאן סיפור. מה שלי עוד לא ברור מכל הסיפור הזה זה רק: בסדר - לארזת זה לארזת, אבל למה דידי תמיד, כשהוא מארח, מוכרח גם לחבק?!

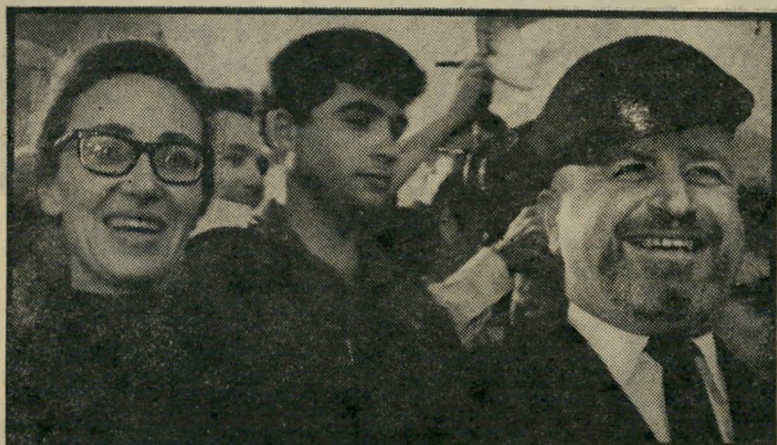
שבע בנקיטת-חפץ ובתקייעת-כף כי במור עיניו ראה את מה שסיפר.

וככה, בעוד אני מתלבטת מה לעשות עם סיפור דידי והכושית, מצייצת לי ציפור קטנה באוזן סיפור נוסף, אבל כזה שנשמע מוכר מאד: "אתמול בלילה ראיתי את צילה מנוס, מטילת עם כושי ביפו העתיקה." צילה מנוסי, למי שאינו יודע, אינה רק גרפיקאית בזכות עצמה, אלא גם אשת-חיות החוקית של דידי מנוסי. עו, אחרי הבשורה הזאת הייתי כבר מבולבלת לגמרי. דבר אחד היה ברור לי: כושים היו שם, ביפו העתיקה. אבל מי היה איתם, דידי או צילה, זה עוד לא היה כליך ברור.

במיקרים כאלה, אין דבר נבון יותר מאשר לשאוב את האינפורמציה ממקור ראשון, וכך, בדהליו-ורחיקו, עם המון רעידות-רפופיק, ניסיתי לברר אצל המנוסים אם אולי, במיקה, יצא להם להסתובב באותו ערב ביפו העתיקה. "את! הם אומ' רים לי, "הסיפור הזה עם הכושים? כל

כבר מזמן אני מחכה לשמוע איזה סיפור-רכילות עסיסי על הפיומונאי דידי מנוסי אבל משום-מה, אלה לא מוצאים את דרכם אלי. או שאין סיפורים כאלה, או שאנשים פשוט מפחדים לספר אותם. אבל בשבוע שעבר, כמעט שבעטתי בעצמי מרוב שימחה כאשר בישר לי איש-בשורה אחד: "אתמול בלילה ראיתי את דידי מנוסי מחובק עם כושית ביפו."

נכון שברגע הראשון הסיפור הזה לא-כליך צילצל טוב. מילא, דידי עם בחור רה, אבל למה דווקא עם כושית? ואם כבר כושית, אז למה דווקא ביפו? אבל איש-הבשורה, הנאמן שלי, היה מוכן להי

צילה ודידי מנוסי
גם זה אירוח

שגיא חובקים בת - מייאמיביץ'."

מובן שהידידים, הרבים מאד, התפלאו לשמוע את הדבר, כי הם זכרו היטב איך אפילו הברנונית גילי דה-רוטשילד הגיעה במיוחד לישראל כדי ללדת את בנה דור קא כאן. או איך זה ששגרירי ישראל מעדיף שבתו תיוולד דווקא בארצות-הברית? אלא שלא כל אחד הוא רוטשילד, ואורחות אמריקאיות לילדה יכולה להיות נדוגיה נכבדה מאד.

רק אל תחשבו, שזה היה מתוכנן מ' ראש, למרות ששגרירי ישראל זה לא דבר שהולך ברגל. השניים אומנם יצאו לחופשה עוד לפני הלידה, אבל צירים זה דבר פיתאומי, ועולם אינך יכול לדעת באיזה מדינה זה יתפוס אותך. אבל, כמו שאומרים, בת סימן לבנים, ואני משוכנעת שהלידות הבאות במיש-פחת שגיא, שיבואו עליה לטובה, כבר יזכו להירשם במירסם-התושבים בישראל. כידוע לכולנו, גם אורחות ישראלית היא דבר די מכובד בחוגים מסוימים.

נדוגיה לתינוקת

ג'מאייקה זה רחוק, אני יודעת, אבל תת פלאו - גם בג'מאייקה, כל עוד לא ניתקו אתנו את היחסים, יש למדינה הקטנה שלנו שגריר.

ישגריר הנה קוראים גידעון שגיא, יש לו אישה בשם מרי, ולשניהם יחד יש הרבה ידידים ישראלים ולאי-ישראלים ש' חיים בג'מאייקה, ובעוד כמה ארצות.

מה עושים שם כל הישראלים האלה, אל תשאלו אותי. אבל מה שאני יכולה להבטיח לכם, זה שהם הופתעו כהוגן כאשר גידעון ומרי הודיעו להם יום אחד שהם יוצאים לחופשה, ונעלמו. היות שמרי היתה או בתודש האחרון התרוינה, תשבו כולם שהצמד הדיפלומטי יצא ללדת ב' ישראל, אבל לא עבר חודש מאז הנסיעה הפתאומית, וידיעה קצרה בעיתון המקומי הסבירה לכל הידידים הכל: "גידעון ומרי